

381

ZÁKON

zo 4. septembra 2001

o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ

§ 1

Predmet úpravy

(1) Tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.¹⁾

§ 2

Vymedzenie pojmov

- Na účely tohto zákona sa rozumie
- motorovým vozidlom samostatné nekoľajové vozidlo s vlastným pohonom, ako aj iné nekoľajové vozidlo bez vlastného pohonu, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz,
 - tuzemským motorovým vozidlom motorové vozidlo, ktoré podlieha evidencii vozidiel v Slovenskej republike; za tuzemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale jeho vlastník, držiteľ alebo prevádzkovateľ má trvalý pobyt alebo dlhodobý pobyt,²⁾ alebo sídlo³⁾ na území Slovenskej republiky,
 - cudzozemským motorovým vozidlom motorové vozidlo, ktoré je evidované v cudzine; za cudzozemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale je vo vlastníctve fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá má trvalý pobyt alebo sídlo mimo územia Slovenskej republiky,

- poisťovateľom poisťovňa, ktorej bolo udelené povolenie na vznik poisťovne a podnikanie v poisťovníctve podľa osobitného predpisu,⁴⁾ ak podľa tohto povolenia je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti,
- poistníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len „poistná zmluva“),
- poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti,
- poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,
- škodovou udalosťou skutočnosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práva poškodeného na plnenie poisťovateľa alebo kancelárie,
- poistnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu,
- prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom,
- orgánom evidencie vozidiel okresný dopravný inšpektorát,⁵⁾
- centrálnou evidenciou vozidiel automatizovaný informačný systém o motorových vozidlách evidovaných v Slovenskej republike vedený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.⁶⁾

§ 3

Povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu

(1) Povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

¹⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve v znení neskorších predpisov. Občiansky zákonník.

²⁾ § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

³⁾ § 21 Obchodného zákonníka.

⁴⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

⁵⁾ § 88 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

⁶⁾ § 111 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z.

(2) V prípade cudzozemského motorového vozidla má povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu vodič tohto motorového vozidla, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa § 16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.

Rozsah poistenia zodpovednosti

§ 4

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a) a b),
- d) ušlého zisku.

(3) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

(4) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na škodu, ku ktorej došlo na území Slovenskej republiky alebo cudzieho štátu, s ktorým kancelária uzavrela dohodu o vzájomnom vyrovnávaní nárokov na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

§ 5

(1) Ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu,

- a) ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,
- b) podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d),
 1. za ktorú poistený zodpovedá svojmu manželovi alebo osobám, ktoré s ním v čase vzniku škodovej udalosti žili v domácnosti,⁷⁾
 2. vzniknutú držiteľovi, vlastníkovi alebo prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,

3. vzniknutú na vozidlách jazdnej súpravy tvorenej motorovým vozidlom a prípojným vozidlom s výnimkou, ak škoda bola spôsobená prevádzkou iného motorového vozidla alebo ak ide o spojenie motorových vozidiel vlečným lanom alebo vlečnou tyčou pri poskytovaní pomoci, ktoré sa nevykonáva v rámci podnikateľskej činnosti,
- c) na motorovom vozidle, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, ako aj na veciach dopravovaných týmto motorovým vozidlom, s výnimkou škody spôsobenej na veciach, ktoré mali dopravované osoby, okrem osôb podľa písmen a) a b) prvého bodu, v čase, keď k dopravnej nehode došlo na sebe alebo pri sebe,
- d) ktorú poistený uhradil alebo sa zaviazal uhradiť nad rámec ustanovený osobitnými predpismi⁸⁾ alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov,
- e) vzniknutú pretekárom alebo súťažiacim účastníkom pri motoristických pretekoch a súťažiach alebo pri prípravných jazdách k nim, ani škodu na motorových vozidlách pri nich použitých, s výnimkou škody spôsobenej prevádzkou takéhoto vozidla, pri ktorej je vodič povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky,
- f) vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového zabezpečenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla,
 1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu,
 2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená,
- g) spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného stroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou,
- h) ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou,
 - i) vzniknutú manipuláciou s nákladom stojaceho vozidla.

(2) Ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený

- a) bez súhlasu poisťovateľa uzná povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa tohto zákona,
- b) sa zaviazal uhradiť premlčanú pohľadávku,
- c) neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní.

§ 6

Poisťná zmluva

(1) Poisťná zmluva okrem všeobecných náležitostí

⁷⁾ § 115 Občianskeho zákonníka.

⁸⁾ Napríklad Občiansky zákonník, vyhláška ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov.

podľa osobitného predpisu⁹⁾ obsahuje aj údaje o motorovom vozidle zapísané v osvedčení o evidencii vozidla podľa osobitného predpisu¹⁰⁾ alebo údaje zapísané v technickom osvedčení vozidla pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel, alebo v obdobnom preukaze.

(2) Súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky schválené dozorným orgánom. Dozorným orgánom je Úrad pre finančný trh¹¹⁾ (ďalej len „úrad“). Všeobecné poisťné podmienky musia obsahovať najmenej podmienky podľa § 4, 5, 7 až 12 a § 15.

(3) Poisťovateľ je na návrh poistníka povinný uzavrieť poisťnú zmluvu, ak nie je v rozpore s týmto zákonom. Ak poisťovateľ odmietne uzavrieť s poistníkom poisťnú zmluvu, určí úrad na žiadosť poistníka poisťovateľa, ktorý je povinný s ním poisťnú zmluvu uzavrieť.

§ 7

Limit poisťného plnenia

(1) Limit poisťného plnenia je najvyššia hranica poisťného plnenia poisťovateľa pri jednej škodovej udalosti. Limity poisťného plnenia musia byť uvedené v poisťnej zmluve.

(2) Limit poisťného plnenia z jednej škodovej udalosti musí byť najmenej

- a) 19 000 000 Sk za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. a) na každého zraneného alebo usmrteného,
- b) 5 000 000 Sk za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. b), c) a d).

§ 8

Poisťné

(1) Poisťné pri poistení zodpovednosti podľa tohto zákona sa stanovuje vo výške zabezpečujúcej splniteľnosť všetkých záväzkov poisťovateľa vyplývajúcich z poistenia zodpovednosti vrátane tvorby rezerv podľa osobitného predpisu.⁴⁾

(2) Poisťným obdobím je spravidla jeden kalendárny rok, prípadne kratšie obdobie. Spôsob platenia poisťného, dĺžka poisťného obdobia a splatnosť poisťného určujú všeobecné poisťné podmienky.

§ 9

Zánik poistenia zodpovednosti

(1) Poistenie zodpovednosti okrem dôvodov ustanovených osobitným predpisom¹²⁾ zaniká aj

- a) zánikom motorového vozidla,
- b) zápisom zmeny držiteľa motorového vozidla v evidencii vozidiel,

- c) vyradením motorového vozidla z evidencie vozidiel,¹³⁾
- d) prijatím oznámenia o krádeži motorového vozidla príslušným orgánom,¹⁴⁾
- e) vrátením dokladu o poistení zodpovednosti pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel.

(2) Poistenie zodpovednosti zaniká okamihom, keď nastala skutočnosť uvedená v odseku 1. O týchto skutočnostiach je poistník povinný bez zbytočného odkladu informovať poisťovateľa.

(3) Po vzniku škodovej udalosti môže poisťovateľ a poistník vypovedať poisťnú zmluvu do jedného mesiaca odo dňa oznámenia vzniku škodovej udalosti poisťovateľovi. V takomto prípade je výpovedná lehota jeden mesiac odo dňa doručenia písomného oznámenia o vypovedaní poisťnej zmluvy druhej zmluvnej strane. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.

(4) Poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poisťné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poisťnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.

§ 10

Povinnosti poisteného

(1) Poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti

- a) do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky,
- b) do 30 dní po jej vzniku, ak vznikla mimo územia Slovenskej republiky.

(2) Vo všeobecných poisťných podmienkach možno určiť prípady, keď možno lehoty podľa odseku 1 primerane predĺžiť. Po oznámení škodovej udalosti je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada.

(3) Poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že

- a) bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške,
- b) v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie alebo konanie o priestupku a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o ich priebehu a výsledkoch; ak má poistený právneho zástupcu, je povinný oznámiť poisťovateľovi jeho meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo jeho obchodné meno a sídlo,
- c) právo na náhradu škody bolo riadne uplatnené;

⁹⁾ § 788 až 805 Občianskeho zákonníka.

¹⁰⁾ § 93 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. § 42 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 90/1997 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky o premávke na pozemných komunikáciách.

¹¹⁾ Zákon č. 329/2000 Z. z. o Úrade pre finančný trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹²⁾ § 800 a 802 Občianskeho zákonníka.

¹³⁾ § 91 a 92 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z.

¹⁴⁾ § 158 ods. 1 Trestného poriadku.

v takomto prípade je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa.

(4) Poistený je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť poisťovateľovi, že nastali okolnosti odôvodňujúce prechod práva podľa § 13 na poisťovateľa a odovzdať mu doklady potrebné na uplatnenie týchto práv.

(5) Na žiadosť poškodeného je poistený povinný bez zbytočného odkladu poskytnúť údaje potrebné pre poškodeného na uplatnenie nároku na náhradu škody, najmä

- a) meno, priezvisko a trvalý pobyt poisteného alebo jeho obchodné meno a sídlo,
- b) obchodné meno a sídlo poisťovateľa, u ktorého bolo uzavreté poistenie zodpovednosti,
- c) číslo poistnej zmluvy.

§ 11

Práva a povinnosti poisťovateľa

(1) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poistnej zmluvy vydať poistníkovi bez zbytočného odkladu potvrdenie o poistení zodpovednosti; na tento účel je poisťovateľ povinný zabezpečiť, aby potvrdenie o poistení zodpovednosti obsahovalo ochranný prvok. Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ustanoví náležitosti potvrdenia o poistení zodpovednosti. Poisťovateľ je povinný zabezpečiť evidenciu o vydaných potvrdeniach o poistení zodpovednosti.

(2) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu písomne oznamovať kancelárii údaje o vzniku, zmene a zániku poistenia zodpovednosti a o poistných zmluvách, ktoré uzavrel. Poisťovateľ je povinný overiť si údaje o motorovom vozidle evidované kanceláriou.

(3) Poisťovateľ je povinný vydať na základe písomnej žiadosti iného poisťovateľa doklad o škodovom priebehu poistenia zodpovednosti poistníka, ktorého sa táto žiadosť týka.

(4) Poisťovateľ bez zbytočného odkladu ustanoví poistenému na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu¹⁵⁾ v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

(5) Poisťovateľ je povinný do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poskytnúť poistné plnenie.

(6) V prípade, ak prešetrovanie poisťovateľa potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti plniť nemohlo byť skončené do jedného mesiaca po tom, ako sa poisťovateľ dozvedel o vzniku poistnej udalosti, je poisťovateľ povinný poskytnúť poškodenému na základe jeho písomnej žiadosti primeraný preddavok.

(7) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné, má poisťovateľ nárok na poistné do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poistného je poisťovateľ povinný poistníkovi vrátiť.

(8) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné, a v tomto poistnom období dôjde ku škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahradiť škodu, má poisťovateľ právo na poistné až do konca tohto poistného obdobia.

§ 12

Nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia

(1) Poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

- a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky,
- b) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom,¹⁶⁾
- c) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v cestnej premávke podľa osobitného predpisu¹⁷⁾ a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,
- d) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu,¹⁸⁾
- e) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu,¹⁹⁾ ktorá je poistnou udalosťou,
- f) v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškani s platením poistného.

(2) Poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poistníkom, nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

- a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky,
- b) spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla, ktoré použil neoprávnene,
- c) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom,¹⁶⁾
- d) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v cestnej premávke podľa osobitného predpisu¹⁷⁾ a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,

¹⁵⁾ § 22 Občianskeho zákonníka.

¹⁶⁾ § 14 a 52 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

¹⁷⁾ § 101 až 108 a § 126 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z.

¹⁸⁾ § 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z.

¹⁹⁾ § 51 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

- e) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu,¹⁸⁾
- f) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu,¹⁹⁾ ktorá je poistnou udalosťou.

(3) Náhrada za škodu, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok podľa odseku 1 alebo 2, nesmie presiahnuť úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti.

§ 13

Prechod práva na poisťovateľa

Ak má poistený proti poškodenému alebo inej osobe právo na vrátenie vyplatenej sumy, na jej zníženie alebo na zastavenie jej výplaty, prechádza toto právo na poisťovateľa, ak za poisteného túto sumu zaplatil alebo ju za neho vypláca.

§ 14

Predbežné poistenie zodpovednosti

(1) Pred uzavretím poistnej zmluvy môže poisťovateľ dohodnúť s osobou, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 ods. 1, že za neho nahradí škodu podľa tohto zákona.

(2) Poistenie podľa odseku 1 nemožno dojednať pre cudzozemské motorové vozidlá.

(3) Poistenie podľa odseku 1 zaniká uplynutím doby, na ktorú bolo dojednané, alebo uzavretím poistnej zmluvy.

§ 15

Priamy nárok poškodeného

(1) Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi²⁰⁾ a je povinný tento nárok preukázať.²¹⁾

(2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.²²⁾

§ 16

Hraničné poistenie

(1) Vodič cudzozemského motorového vozidla je povinný uzavrieť s kanceláriou zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla na území Slovenskej republiky (ďalej len „hraničné poistenie“). Hraničné poistenie sa vzťahuje iba na škodové udalosti, ktoré vznikli na území Slovenskej republiky.

(2) Hraničné poistenie sa uzaviera pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky zaplatením poistného, a to na celú dobu prevádzky tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky, najmenej však na dobu 15 dní. Poistné za hraničné poistenie sa nevracia.

(3) Povinnosť uzavrieť hraničné poistenie podľa odseku 1 sa považuje za splnenú, ak

- a) na dobu prevádzky motorového vozidla na území Slovenskej republiky sa vodič preukáže Medzinárodnou kartou automobilového poistenia (ďalej len „zelená karta“) platnou na území Slovenskej republiky vydanou za základe Jednotnej dohody medzi kancelármi,
- b) ide o motorové vozidlo, na ktorého poistenie zodpovednosti sa vzťahuje Mnohostranná dohoda o zárukách medzi Národnými kancelármi poisťovateľov.

(4) O uzavretí hraničného poistenia sa vodičovi cudzozemského motorového vozidla vydáva potvrdenie o hraničnom poistení. Potvrdenie o hraničnom poistení možno na žiadosť vydať aj v inom štátnom jazyku, a to v anglickom, vo francúzskom, v nemeckom alebo ruskom jazyku. Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo, ustanoví náležitosti potvrdenia o hraničnom poistení.

(5) Kancelária môže zmluvne zabezpečiť, aby v jej mene uzavierala hraničné poistenie a vydávala potvrdenie o hraničnom poistení aj iná právnická osoba.

(6) Ak pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky útvar Policajného zboru zistí, že vodič cudzozemského motorového vozidla nespĺnil povinnosť podľa odseku 1, neumožní vstup takéhoto motorového vozidla na územie Slovenskej republiky, ak si vodič cudzozemského motorového vozidla túto povinnosť nespĺní.

(7) Vodič cudzozemského motorového vozidla, ktorý prevádzkuje motorové vozidlo na území Slovenskej republiky, na ktoré je povinný uzavrieť hraničné poistenie, bez tohto poistenia alebo po uplynutí platnosti zelenej karty, zaplatí kancelárii poistné vo výške trojnásobku poistného, ktoré malo byť zaplatené na dobu prevádzky tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky, najmenej však 10 000 Sk.

(8) Ak sa vodič cudzozemského motorového vozidla, na ktorého prevádzku sa vzťahuje hraničné poistenie, pri výjazde z územia Slovenskej republiky nepreukáže dokladom o hraničnom poistení uzavretom na celú dobu prevádzky tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky, neumožní sa mu ďalšie používanie tohto motorového vozidla do doby, kým si nespĺní povinnosť podľa odseku 7.

§ 17

Preukazovanie poistenia zodpovednosti

Poistník je povinný na žiadosť orgánu evidencie vozidiel preukázať poistenie zodpovednosti potvrde-

²⁰⁾ § 823 Občianskeho zákonníka.

²¹⁾ § 799 Občianskeho zákonníka.

²²⁾ § 106 Občianskeho zákonníka.

ním o poistení zodpovednosti alebo preukázať uzavretie poistenia podľa § 14.

§ 18

Kontrola poistenia zodpovednosti

(1) Pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti, ktoré je povinný na výzvu príslušníka Policajného zboru predložiť; ak bolo dojednané poistenie podľa § 14, je túto skutočnosť vodič povinný preukázať.

(2) Pri prevádzke cudzozemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe zelenú kartu alebo potvrdenie o hraničnom poistení, ktoré je povinný na výzvu príslušníka Policajného zboru predložiť. Táto povinnosť sa nevzťahuje na cudzozemské motorové vozidlá, na ktoré sa vzťahuje Mnohostranná dohoda o zárukách medzi Národnými kancelármi poisťovateľov.

(3) Príslušníci Policajného zboru v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky vykonávajú kontroly dokladov uvedených v odsekoch 1 a 2.

(4) Útvar Policajného zboru oznámi okresnému úradu údaje o tuzemskom motorovom vozidle, ktoré sa použilo na prevádzku na pozemných komunikáciách a ktorého vodič nesplnil povinnosti podľa odseku 1. Útvar Policajného zboru oznámi kancelárii údaje o cudzozemskom motorovom vozidle, ktoré sa použilo na prevádzku na pozemných komunikáciách a ktorého vodič nesplnil povinnosti podľa odseku 2.

§ 19

Pokuty

(1) Okresný úrad je oprávnený tomu, kto

- podľa § 3 ods. 1 neuzavrie poisťnú zmluvu, uložiť pokutu do výšky 15 000 Sk,
- si nesplní povinnosť podľa § 18 ods. 1, uložiť pokutu do výšky 500 Sk,
- neuposlúchol výzvu podľa odseku 2, uložiť pokutu do výšky 5 000 Sk.

(2) Okresný úrad na základe podnetu príslušníka Policajného zboru podľa § 18 ods. 2 alebo kancelárie podľa § 25 ods. 3 bez zbytočného odkladu vyzve toho, kto má povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa § 3 ods. 1, aby do siedmich dní od doručenia tejto výzvy predložil potvrdenie o poistení zodpovednosti.

(3) Pri ukladaní pokút podľa odseku 1 sa prihliada na závažnosť porušenia povinnosti a dĺžku trvania protiprávneho stavu.

(4) Pokuta podľa odseku 1 sa môže uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa okresný úrad o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

(5) Pokutu vymáha orgán, ktorý ju uložil.

(6) Na konanie o pokutách sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.²³⁾

(7) Výnosy z pokút sú príjmom štátneho rozpočtu.

DRUHÁ ČASŤ

§ 20

Kancelária

(1) Zriaďuje sa kancelária, ktorá je právnickou osobou.²⁴⁾ Jej sídlom je Bratislava. Zapisuje sa do obchodného registra a pôsobí v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

(2) Kancelária

- spravuje poisťný garančný fond,
- vykonáva hraničné poistenie,
- zastupuje poisťovateľov v medzinárodných inštitúciách zaoberajúcich sa poistením zodpovednosti,
- uzaviera dohody s kancelármi poisťovateľov cudzích štátov a zabezpečuje úlohy vyplývajúce z týchto dohôd,
- spolupracuje so štátnymi orgánmi vo veciach týkajúcich sa poistenia zodpovednosti,
- podieľa sa na predchádzaní škodám v cestnej doprave,
- vedie register poistenia zodpovednosti (ďalej len „register“).

(3) Členstvo v kancelárii vzniká dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu, podľa ktorého je poisťovateľ oprávnený vykonávať poistenie zodpovednosti.⁴⁾ Túto skutočnosť je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu písomne oznámiť kancelárii. Vznik členstva kancelária bez zbytočného odkladu oznámi príslušnému orgánu evidencie vozidiel.

(4) Členstvo v kancelárii zaniká dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu, podľa ktorého bolo poisťovateľovi odňaté povolenie na vznik poisťovne a podnikanie v poisťovníctve alebo oprávnenie vykonávať poistenie zodpovednosti.⁴⁾ Túto skutočnosť je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu písomne oznámiť kancelárii. Zánik členstva kancelária bez zbytočného odkladu oznámi orgánu evidencie vozidiel.

(5) Kancelária sústreďuje a spravuje peňažné príspevky svojich členov na plnenie úloh kancelárie podľa tohto zákona a na zabezpečenie svojej činnosti (ďalej len „príspevky“). Člen kancelárie je povinný platiť kancelárii ročný príspevok určený percentuálnym podielom z predpísaného poisťného za poistenie zodpovednosti za predchádzajúci kalendárny rok. Na zabezpečenie činnosti kancelárie možno použiť najviac 4 % z príspevkov za rok. Ak člen kancelárie v predchádzajúcom kalendárnom roku nevykonával poistenie zodpovednosti alebo nebol oprávnený vykonávať poistenie zodpovednosti, jeho príspevok sú 2 % zo sumy podľa osobitného predpisu.²⁵⁾

²³⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

²⁴⁾ § 18 ods. 2 písm. d) Občianskeho zákonníka.

²⁵⁾ § 9 ods. 5 písm. b) štvrtý bod zákona Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

(6) Členovia kancelárie sú povinní poskytnúť kancelárii do poistného garančného fondu mimoriadny príspevok, ak suma prostriedkov v poistnom garančnom fonde nepostačuje na plnenie záväzkov kancelárie podľa § 24 ods. 2, a to pomerne podľa výšky svojich príspevkov podľa odseku 5 tak, aby bola zabezpečená splniteľnosť všetkých záväzkov hradených z poistného garančného fondu.

(7) Účtovnú závierku kancelárie overuje auditor podľa osobitného predpisu.²⁶⁾

(8) Orgány kancelárie sú:

- a) zhromaždenie členov,
- b) správna rada,
- c) kontrolná komisia.

§ 21

Zhromaždenie členov

(1) Najvyšším orgánom kancelárie je zhromaždenie členov. Právo účasti na zhromaždení členov má každý člen kancelárie. Zhromaždenie členov zvoláva správna rada najmenej raz za 12 mesiacov. Správna rada zvolá zhromaždenie členov tak, aby sa konalo najneskôr do 30 dní odo dňa, keď o to požiadala kontrolná komisia alebo najmenej jedna tretina členov kancelárie. Každého rokovania zhromaždenia členov sa zúčastňuje zástupca úradu; zástupcovi úradu musí byť na jeho žiadosť udelené slovo.

(2) Zhromaždenie členov je schopné uznášania, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých členov kancelárie. Ak nie je zhromaždenie členov schopné uznášania, zvolá správna rada nové zhromaždenie členov tak, aby sa konalo najneskôr do 30 dní odo dňa predchádzajúceho zhromaždenia členov; také zhromaždenie je schopné uznášania bez ohľadu na počet prítomných členov. Každý člen má jeden hlas. Zhromaždenie členov rozhoduje väčšinou hlasov prítomných členov.

(3) Zhromaždenie členov

- a) volí a odvoláva členov správnej rady,
- b) volí a odvoláva troch členov kontrolnej komisie,
- c) určuje výšku príspevkov členov podľa § 20 ods. 5 a 6,
- d) schvaľuje rozpočet kancelárie,
- e) schvaľuje účtovnú závierku kancelárie a výročnú správu o jej hospodárení vrátane hospodárenia s poistným garančným fondom,
- f) schvaľuje návrh štatútu kancelárie a predkladá ho na schválenie úradu,
- g) rozhoduje o ďalších veciach, ktoré si vyhradí, ak nepatria do pôsobnosti iných orgánov kancelárie.

(4) Štatút kancelárie obsahuje najmä

- a) podrobnosti o pôsobnosti kancelárie,
- b) podrobnosti o právach a povinnostiach členov kancelárie,
- c) podrobnosti o pôsobnosti orgánov kancelárie,
- d) spôsob platenia príspevkov a splatnosť príspevkov.

§ 22

Správna rada

(1) Správna rada je štatutárny orgán kancelárie a má päť členov. Za správnu radu koná navonok a rozhodnutia podpisuje predseda správnej rady.

(2) Správna rada

- a) volí a odvoláva zo svojich členov predsedu a podpredsedu správnej rady,
- b) vymenúva a odvoláva výkonného riaditeľa,
- c) spravuje majetok kancelárie a poistný garančný fond,
- d) schvaľuje vnútorné organizačné predpisy kancelárie a ich zmeny,
- e) schvaľuje organizačný poriadok kancelárie,
- f) zabezpečuje publikačné, dokumentačné a iné činnosti súvisiace s pôsobnosťou kancelárie,
- g) rozhoduje o ďalších veciach, ktoré si vyhradí, ak nepatria do pôsobnosti iných orgánov kancelárie.

(3) Správna rada rozhoduje väčšinou hlasov svojich členov, schádza sa spravidla raz za mesiac, zasadanie zvoláva jej predseda alebo v jeho zastúpení podpredseda.

§ 23

Kontrolná komisia

(1) Kontrolná komisia je kontrolný orgán kancelárie.

(2) Kontrolná komisia dohliada na

- a) výkon pôsobnosti správnej rady,
- b) výkon činnosti kancelárie a jej hospodárenie,
- c) hospodárenie s prostriedkami poistného garančného fondu,
- d) platenie príspevkov členov kancelárie v stanovenej lehote a výške.

(3) Kontrolná komisia má piatich členov. Dvoch členov kontrolnej komisie vymenúva a odvoláva minister financií Slovenskej republiky. Členovia kontrolnej komisie volia a odvolávajú svojho predsedu. Člen kontrolnej komisie nesmie byť súčasne členom správnej rady kancelárie, v pracovnoprávnom vzťahu alebo v inom právnom vzťahu ku kancelárii a ani štatutárnym orgánom člena kancelárie alebo členom tohto orgánu, ani členom dozorného orgánu člena kancelárie, ani prokuristom člena kancelárie.

(4) Na účel výkonu kontroly je kancelária povinná poskytnúť členom kontrolnej komisie potrebné doklady a pravdivé a úplné informácie o zisťovaných skutočnostiach. Rovnaké povinnosti majú členovia kancelárie, ak predmetom kontroly je výška príspevku plateného týmto členom kancelárie.

(5) Svoje zistenia oznamuje kontrolná komisia zhromaždeniu členov, správnej rade a úradu. Správna rada je ich povinná bez zbytočného odkladu prerokovať a o prerokovaní a o prijatých opatreniach informovať zhromaždenie členov, kontrolnú komisiu a úrad.

²⁶⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o auditoch a Slovenskej komore auditorov v znení neskorších predpisov.

§ 24

Poistný garančný fond

(1) Poistný garančný fond sa tvorí z príspevkov členov kancelárie podľa § 20 ods. 5, z mimoriadnych príspevkov podľa § 20 ods. 6 a z poistného podľa § 16.

(2) Kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu

- a) na zdraví a náklady pri usmrtení spôsobené prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktoré zodpovedá nezistená osoba,
- b) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti,
- c) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená u poisťovateľa, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže túto škodu uhradiť,
- d) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1,
- e) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie.

(3) Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

(4) Podmienkou vzniku práva poškodeného na náhradu škody z poistného garančného fondu podľa odseku 2 písm. a) je, že útvár Policajného zboru nehodu po jej vzniku zistil. Potvrdenie príslušného útvaru Policajného zboru, že škoda bola spôsobená prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, je poškodený povinný predložiť kancelárii pri uplatnení nároku na náhradu škody.

(5) Kancelária poskytuje poškodenému poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Podmienky, za ktorých sa poskytuje poistné plnenie podľa odseku 2 písm. c), sa považujú za splnené, ak sa splnili voči poisťovateľovi, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže škodu nahradiť. Poistné plnenie podľa odseku 2 písm. b) za škodu na motorovom vozidle a za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. b) a c) týkajúce sa jedného poškodeného sa neposkytuje, ak táto škoda neprevyšuje sumu 5 000 Sk.

(6) Na poistné plnenie podľa odseku 2 písm. a) až c) sa vzťahuje § 7.

(7) Kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a) a b), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná

požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).

(8) Kancelária môže na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa odsekov 2 a 7 v mene a na účet kancelárie.

§ 25

Register

(1) Kancelária na zabezpečenie koordinácie informácií medzi poisťovateľmi a centrálnou evidenciou vozidiel vedie register z údajov poskytnutých centrálnou evidenciou vozidiel a z údajov poskytnutých poisťovateľom (§ 11) v elektronickej forme.

(2) Register eviduje údaje o motorovom vozidle, o držiteľovi motorového vozidla, o vlastníkovi motorového vozidla a o poistení zodpovednosti. Na poskytovanie údajov z registra sa vzťahuje osobitný predpis.²⁷⁾

(3) Na účel overenia pravdivosti údajov o motorovom vozidle je kancelária oprávnená požadovať od poisťovateľov údaje podľa odseku 2. Poisťovateľ je povinný tieto údaje poskytnúť. Ak kancelária zistí na základe údajov poskytnutých z centrálnej evidencie vozidiel a z údajov poskytnutých poisťovateľmi, že na motorové vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti, bez zbytočného odkladu oznámi túto skutočnosť príslušnému okresnému úradu.

(4) Kancelária poskytuje centrálnej evidencii vozidiel údaj o trvaní poistenia zodpovednosti.

§ 26

Výkon kontroly nad činnosťou kancelárie

(1) Činnosť kancelárie podlieha štátnemu dozoru, ktorý vykonáva úrad podľa osobitného predpisu.²⁸⁾

(2) Pri výkone štátneho dozoru je úrad oprávnený ukladať kancelárii sankcie podľa osobitného predpisu.²⁸⁾

TRETIA ČASŤ

§ 27

Osobitné ustanovenie

(1) Za motorové vozidlá v správe Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Policajného zboru a Vojsk Ministerstva vnútra Slovenskej republiky uzaviera poistnú zmluvu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky; za motorové vozidlá v správe Ministerstva obrany Slovenskej republiky, za motorové vozidlá v správe rozpočtových organizácií v zriaďovacej pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky a Armády Slovenskej republiky uzaviera poistnú zmluvu Ministerstvo obrany Slovenskej republiky; za motorové vozidlá v správe Železničného vojska uzaviera poistnú

²⁷⁾ § 12 zákona č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

²⁸⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 329/2000 Z. z.

zmluvu Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky; za motorové vozidlá v správe Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky uzaviera poisťnú zmluvu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(2) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, Slovenská informačná služba a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky uzavierajú s poisťovateľom po jednej poisťnej zmluve na všetky motorové vozidlá s výnimkou motorových vozidiel uvedených v odseku 3. Takáto poisťná zmluva obsahuje počet motorových vozidiel príslušnej skupiny motorových vozidiel, sadzby poisťného príslušnej skupiny motorových vozidiel a sumu poisťného.

(3) Na motorové vozidlá uložené v nedotknuteľných zásobách Ministerstva obrany Slovenskej republiky, rozpočtových organizácií Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Armády Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Policajného zboru, Vojsk Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Železničného vojska a v zásobách Programu 222 sa nevzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu a platiť poisťné v období, kým sú uložené v týchto zásobách.

(4) Potvrdením o poistení zodpovednosti pre motorové vozidlá v správe subjektov uvedených v odseku 2 je tabuľka s evidenčným číslom alebo štátna poznávací značka.

(5) Ustanovenie § 25 ods. 3 sa nevzťahuje na motorové vozidlá v správe subjektov uvedených v odseku 2.

§ 28

Prechodné ustanovenia

(1) Povinnosť podľa § 3 ods. 1 a 2 vzniká 1. januárom 2002. Z poisťných zmlúv uzavretých podľa tohto zákona do 31. decembra 2001 vznikajú práva a povinnosti od 1. januára 2002.

(2) Právne vzťahy vzniknuté zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31. decembra 2001 sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

(3) Práva a povinnosti Slovenskej poisťovne, a. s., vzniknuté zo zákonného poistenia prechádzajú 1. januára 2002 na kanceláriu. Tieto práva a povinnosti uplatňuje a vykonáva v mene a na účet kancelárie Slovenská poisťovňa, a. s. Túto činnosť účtuje Slovenská poisťovňa, a. s., oddelene od ostatnej činnosti.

(4) Slovenská poisťovňa, a. s., prevedie do 31. decembra 2001 na osobitný účet kancelárie sumu zodpovedajúcu výške prostriedkov rezerv a ostatné finančné prostriedky vytvorené zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prijatých do 31. decembra 2001 po odpočítaní výšky poisťného plnenia vyplateného zo zákonného poistenia a režijných nákladov s tým súvi-

siacich od 1. januára 2001 do dátumu prevodu. Do jedného kalendárneho mesiaca nasledujúceho po overení účtovnej závierky za rok 2001 auditorom zúčtuje Slovenská poisťovňa, a. s., osobitným účtom kancelárie sumu prostriedkov vytvorených zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa stavu zisteného pri overení účtovnej závierky za rok 2001. Prostriedky uložené na tomto účte možno použiť len na úhradu záväzkov zo zákonného poistenia a na náklady spojené s ich vybavovaním. Ak prostriedky na tomto účte nepostačujú, úhradu záväzkov zo zákonného poistenia a náklady spojené s ich vybavovaním hradí kancelária.

(5) Na rok 2002 sa stanovuje minimálne poisťné v rovnakej výške ako poisťné zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na rok 2001. Na roky 2003 a 2004 sa výška minimálneho poisťného z predchádzajúceho roka každoročne zvyšuje o priemernú ročnú mieru inflácie meranú indexom spotrebiteľských cien, vyhlásenú Štatistickým úradom Slovenskej republiky (miera inflácie). Ak však v predchádzajúcom kalendárnom roku v určitej skupine motorových vozidiel nárast percenta škodovosti prevýši mieru inflácie, v nasledujúcom roku sa minimálne poisťné tejto skupiny vozidiel zvyšuje o nárast percenta škodovosti schválený úradom na návrh kancelárie; percentom škodovosti sa na tieto účely rozumie podiel súčtu poisťných plnení vyplatených všetkými poisťovateľmi a kanceláriou a nimi vytvorených rezerv na poisťné plnenia²⁹⁾ vo vzťahu k nim prijatému poisťnému. Maximálne poisťné nesmie byť vyššie ako minimálne poisťné navýšené o 30 %.

(6) Prvé zhromaždenie členov kancelárie sa uskutoční najneskôr do 31. októbra 2001. Na tomto zhromaždení členov sa určí výška príspevku na rok 2001 a jeho splatnosť. Zároveň sa určí výška príspevku, ktorú môže kancelária použiť na zabezpečenie svojej činnosti v tomto roku.

(7) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky poskytne kancelárii na účely evidencie podľa § 25 z centrálnej evidencie vozidiel najneskôr do 15. októbra 2001 v elektronickej forme údaje o motorových vozidlách v rozsahu v nej vedených podľa stavu k 1. októbru 2001.

§ 29

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení vyhlášky č. 88/1992 Zb., vyhlášky č. 568/1992 Zb., vyhlášky č. 147/1993 Z. z., vyhlášky č. 304/1993 Z. z., vyhlášky č. 24/1994 Z. z., vyhlášky č. 44/1994 Z. z., vyhlášky č. 372/1994 Z. z., vyhlášky

²⁹⁾ § 3 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 136/1996 Z. z., ktorou sa ustanovuje tvorba, použitie a spôsob umiestnenia prostriedkov rezerv poisťovne v znení neskorších predpisov.

č. 372/1997 Z. z., vyhlášky č. 376/1999 Z. z. a vyhlášky č. 478/2000 Z. z.

Čl. II

Zákon Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 25/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 306/1995 Z. z., zákona č. 356/1997 Z. z., zákona č. 101/2000 Z. z. a zákona č. 329/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 sa za slovom „v poisťovníctve“ vypúšťa čiarka a slová „ustanoviť zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla“.

2. § 4 znie:

„§ 4

Iná právnická osoba^{3a)} ako uvedená v § 2 môže vykonávať poisťovaciu činnosť len v rozsahu a za podmienok podľa osobitného zákona.^{3b)}“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 3a a 3b znejú:
^{3a)} § 20 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

^{3b)} Zákon č. 381/2001 Z. z.“.

3. V § 9 ods. 5 písmeno b) znie:

„b) pre druhy neživotného poistenia uvedené v prílohe

1. pod číslom 1, 2, 3, 4, 6a, 6b, 8, 9, 16, 17, 18 najmenej 50 000 000 Sk,
2. pod číslom 7, 10b, 13, 15 najmenej 60 000 000 Sk,
3. pod číslom 5, 6c, 11, 12, 14 najmenej 150 000 000 Sk,
4. pod číslom 10a najmenej 200 000 000 Sk.“.

4. § 10 znie:

„§ 10

(1) Povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je poisťovňa oprávnená vykonávať, len ak je to uvedené v povolení vydanom podľa § 9.

(2) Vykonávať povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla môže poisťovňa len vtedy, ak spĺňa podmienky podľa tohto zákona. Na tento účel je poisťovňa povinná dozornému orgánu predložiť

- a) výpis z registra nie starší ako jeden mesiac,
- b) potvrdenie o splatení výšky základného imania poisťovne [§ 9 ods. 5 písm. b) štvrtý bod],
- c) návrh všeobecných poisťných podmienok na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,
- d) návrh obchodno-finančného plánu na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na nasledujúce tri roky, ktorý musí obsahovať
 1. metódy výpočtu poisťného a údaje o sadzbách,

2. spôsob vytvorenia dostatočných finančných prostriedkov na krytie záväzkov z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,
3. predpokladané organizačné a personálne náklady na vybudovanie obchodnej siete, objem poisťných zmlúv a vývoj platobnej schopnosti po zavedení povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,
4. spôsob výpočtu rezerv a stanovenie ich výšky,
5. rozsah a formy zaistenia.“.

5. V § 17 ods. 1 sa za slová „s poisťovacou činnosťou“ vkladá čiarka a slová „Slovenská kancelária poisťovateľov“.

6. V § 20 ods. 1 sa za slová „ustanovených týmto zákonom“ vkladajú slová „alebo osobitným predpisom^{3b)}“.

7. V § 20 sa za odsek 4 vkladá nový odsek 5, ktorý znie:

„(5) Dozorný orgán je oprávnený ukladať Slovenskej kancelárii poisťovateľov opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. Ak Slovenská kancelária poisťovateľov nespĺní uložené opatrenia v lehote určenej dozorným orgánom alebo ak sa v jej činnosti tieto nedostatky opakujú, dozorný orgán je oprávnený uložiť Slovenskej kancelárii poisťovateľov pokutu až do výšky 10 000 000 Sk.“.

Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 6.

8. § 22a znie:

„§ 22a

(1) Osem percent z prijatého poisťného z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za predchádzajúci kalendárny rok je poisťovňa, ktorá vykonáva toto poistenie, povinná odviesť na osobitný účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky do konca februára príslušného roka.

(2) Prostriedky z osobitného účtu podľa odseku 1 rozdelí Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky jednotkám požiarnej ochrany na úhradu nákladov spojených s obstarávaním, údržbou a s prevádzkovaním prostriedkov na záchranu ľudských životov a materiálnych hodnôt v cestnej doprave.“.

9. Za § 28a sa vkladá § 28b, ktorý znie:

„§ 28b

Osem percent z prijatého poisťného zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za rok 2001 určených na úhradu nákladov spojených so zaoštarávaním prostriedkov na záchranu ľudských životov a materiálnych hodnôt v cestnej doprave právnickým osobám podieľajúcim sa na záchrane ľudských životov a mate-

riálnych hodnôt v cestnej doprave sa poskytne týmto právnickým osobám do 31. januára 2002. Rozdelenie časti prijatého poistného zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pre jednotlivé právnické osoby podieľajúce sa na záchrane ľudských životov a materiálnych hodnôt v cestnej doprave vykoná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.“

10. V § 29 sa vypúšťajú slová „a rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vrátane sadzieb poistného a určí poisťovňu, ktorá ho bude vykonávať“.

11. V prílohe v časti B v desiatom bode písmeno a) znie:
„a) za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,“.

Čl. III

Zákon č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení zákona č. 358/2000 Z. z., zákona č. 385/2000 Z. z., zákona č. 466/2000 Z. z. a zákona č. 154/2001 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 18 ods. 5 sa za slová „Fond ochrany vkladov,“ vkladajú slová „Slovenská kancelária poisťovateľov,“.

Čl. IV

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení zákona č. 359/2000 Z. z. a zákona č. 405/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 65 ods. 1 písm. b) sa na konci vypúšťa čiarka a pripájajú sa tieto slová: „a dokladu preukazujúceho splnenie povinnosti podľa osobitného predpisu,^{18a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 18a znie:
^{18a)} Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zod-

povednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

2. V § 86 ods. 1 sa číslo „9“ nahrádza číslom „10“.

3. § 86 sa dopĺňa odsekom 10, ktorý znie:
„(10) Informácie z dopravných evidencií sa v potrebnom rozsahu poskytujú najmenej raz za mesiac Slovenskej kancelárii poisťovateľov v súvislosti s plnením jej úloh podľa osobitného zákona,^{18a)} a to aj bez predchádzajúceho súhlasu osoby, ktorej sa taká informácia týka. Také informácie možno Slovenskej kancelárii poisťovateľov poskytnúť v elektronickej forme.“

4. Za § 88 sa vkladá § 88a, ktorý znie:

„§ 88a

Okresný dopravný inšpektorát prihlási motorové vozidlo, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa osobitného predpisu,^{18a)} do evidencie vozidiel alebo vykoná zmenu v evidencii vozidiel len po predložení dokladu podľa osobitného predpisu.^{18a)}“

5. V § 89 ods. 1 sa za slová „v § 88“ vkladajú slová „a 88a“.

6. V § 90 ods. 3 sa za slová „podľa odsekov 1 a 2“ vkladajú slová „a podľa § 88a“.

7. V § 90 ods. 5 sa za slová „podľa § 88 ods. 4“ vkladajú slová „a podľa § 88a“.

8. V § 111 písm. b) sa na konci vypúšťa čiarka a pripájajú sa tieto slová: „z dopravných evidencií vedených podľa § 115 ods. 1 písm. g),“.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 2001 okrem čl. I § 3 až 19, § 24 ods. 2 až 8, § 25 a 29, čl. II bodov 7, 8 a 9 a čl. IV bodov 1, 4 až 7, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

382**OZNÁMENIE****Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky**

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. decembra 1997 bol na zasadnutí Valného zhromaždenia OSN v New Yorku prijatý Medzinárodný dohovor o potláčaní bombového terorizmu.

Za Slovenskú republiku bol dohovor podpísaný 28. júla 1998 v New Yorku.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1105 z 26. októbra 2000 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 16. novembra 2000. Ratifikačná listina bola uložená u depozitára dohovoru, generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, 8. decembra 2000.

Dohovor nadobudol platnosť 23. mája 2001 na základe článku 22 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť tiež 23. mája 2001 na základe článku 22 ods. 1.

**MEDZINÁRODNÝ DOHOVOR
o potláčaní bombového terorizmu**

Štáty, zmluvné strany, tohto dohovoru,

majúc na zreteli ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov týkajúce sa zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti, podpory dobrých susedských a priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi,

hlboko znepokojené veľkým nárastom terorizmu na celom svete vo všetkých jeho formách a prejavoch,

pripomínajúc deklaráciu prijatú pri príležitosti 50. výročia Organizácie Spojených národov 24. októbra 1995,

pripomínajúc tiež Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, ktorá tvorí prílohu rezolúcie Valného zhromaždenia č. 49/60 z 9. decembra 1994, v ktorej okrem iného „členské štáty Organizácie Spojených národov slávnostne znovu potvrdili ich jednoznačné odsúdenie všetkých aktov, metód a prejavov terorizmu ako kriminálnych a neospravedliteľných činov, kdekoľvek a kýmkoľvek boli spáchané, vrátane tých, ktoré ohrozujú priateľské vzťahy medzi štátmi a národmi a ohrozujú územnú celistvosť a bezpečnosť štátov“,

poznajúc, že deklarácia tiež vyzvala štáty „naliehavo preskúmať rozsah existujúcich medzinárodných právnych predpisov týkajúcich sa prevencie, potlačania a odstránenia terorizmu vo všetkých jeho formách a prejavoch s cieľom zabezpečiť ucelený právny rámec zahrňujúci všetky aspekty vecí“,

pripomínajúc ďalej rezolúciu Valného zhromaždenia č. 51/210 zo 17. decembra 1996 a deklaráciu dopĺňajúcu Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, ktorá je k nej pripojená,

poznajúc tiež, že teroristické útoky s použitím výbušnín alebo smrtiacich zariadení sa v značnej miere rozšírili,

poznajúc ďalej, že existujúce mnohostranné právne dokumenty adekvátne nezodpovedajú týmto útokom,

presvedčení o naliehavej potrebe zlepšiť medzinárodnú spoluprácu medzi štátmi pri príprave a prijímaní účinných a praktických opatrení na predchádzanie týmto teroristickým činom a na stíhanie a trestanie ich páchatel'ov,

berúc do úvahy, že výskyt týchto činov je vážnou hrozbou dotýkajúcou sa medzinárodného spoločenstva ako celku,

poznajúc, že aktivity vojenských síl štátov uskutočňované v súlade s pravidlami medzinárodného práva sú mimo rámca tohto dohovoru a že vyňatie určitých činov z pôsobnosti tohto dohovoru neospravedlňuje alebo nerobí zákonnými inak protiprávne činy, alebo nevylučuje stíhanie podľa iných právnych noriem,

dohodli sa takto:

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

1. „Štátne alebo vládne zariadenie“ znamená akékoľvek stále alebo dočasné zariadenie alebo dopravný prostriedok, ktorý sa používa alebo je obsadený predstaviteľmi štátu, členmi vlády, zákonodarného orgánu alebo súdneho orgánu alebo štátnymi úradníkmi, alebo zamestnancami štátu alebo iného verejného úradu, alebo jednotky, alebo úradníkmi, alebo zamestnancami medzivládnej organizácie v spojení s výkonom ich oficiálnych povinností.

2. „Zariadenie infraštruktúry“ znamená akékoľvek zariadenie v štátnom alebo súkromnom vlastníctve poskytujúce alebo distribujúce verejnoprospešné

služby, ako dodávka vody, elektriny, paliva, hospodárenie s odpadom, spoje.

3. „Výbušné alebo iné smrtiace zariadenie“ znamená
- výbušnú alebo zápalnú zbraň alebo zariadenie, ktoré je určené alebo má schopnosť spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú materiálnu škodu, alebo
 - zbraň alebo zariadenie, ktoré je určené alebo má schopnosť spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú materiálnu škodu šírením alebo pôsobením toxických chemikálií, biologických látok alebo toxínov, alebo podobných substancií, rádioaktívnych materiálov.

4. „Vojenské sily štátu“ znamená ozbrojené sily štátu, ktoré sú organizované, cvičené a vystrojené podľa jeho vnútorného právneho poriadku so základným cieľom obrany štátu alebo jeho bezpečnosti, a osoby konajúce na podporu takýchto ozbrojených síl, ktoré sú pod ich formálnym velením, kontrolou a zodpovednosťou.

5. „Verejný priestor“ znamená také časti budov, pozemkov, ulíc, vodných ciest alebo iných priestorov, ktoré sú prístupné alebo otvorené verejnosti, či už trvale, periodicky alebo príležitostne, a zahŕňajú akýkoľvek obchodný, podnikateľský, kultúrny, historický, vzdelávací, cirkevný, vládny priestor, priestor pre zábavu, rekreáciu alebo podobný priestor, ktorý je prístupný alebo otvorený verejnosti.

6. „Verejný dopravný systém“ znamená všetky zariadenia, dopravné prostriedky bez ohľadu na to, či sú vo verejnom alebo súkromnom vlastníctve, ktoré sa používajú pre verejné dopravné služby osôb alebo nákladov.

Článok 2

1. Osoba spácha trestný čin v zmysle tohto dohovoru, ak protiprávne a úmyselne dodá, umiestni výbušninu alebo spôsobí explóziu výbušniny alebo iného smrtiaceho zariadenia na verejnom priestore, v štátnom alebo vládnom zariadení, vo verejnom dopravnom systéme alebo v zariadení infraštruktúry, alebo proti nim

- s úmyslom spôsobiť smrť alebo vážnu ujmu na zdraví, alebo
- s úmyslom spôsobiť rozsiahle poškodenie takého priestoru, zariadenia alebo systému, kde takéto poškodenie spôsobí, alebo je pravdepodobné, že spôsobí rozsiahlu majetkovú škodu.

2. Ako dokonaný trestný čin sa posudzuje aj pokus osoby spáchať trestný čin uvedený v odseku 1.

3. Ako dokonaný trestný čin sa tiež posudzuje, ak osoba

- sa zúčastnila na spáchaní trestného činu uvedeného v odseku 1 alebo 2 ako spolupáchateľ alebo
- zosnovala, alebo naviedla iné osoby na spáchanie trestného činu uvedeného v odseku 1 alebo 2, alebo
- akýmkoľvek iným spôsobom poskytla pomoc pri spáchaní jedného trestného činu alebo viacerých trestných činov uvedených v odseku 1 alebo 2 skupinou osôb konajúcich so spoločným cieľom; táto pomoc musí byť úmyselná a musí sa urobiť buď

s cieľom podporiť všeobecnú trestnú činnosť alebo zámer skupiny, alebo s vedomím úmyslu skupiny spáchať predmetný trestný čin alebo trestné činy.

Článok 3

Tento dohovor sa nevzťahuje na trestný čin, ak je spáchaný na území jedného štátu, údajný páchatel' a obeť sú občanmi tohto štátu, údajný páchatel' je zadržaný na území tohto štátu a žiadny ďalší štát nemá právomoc podľa článku 6 ods. 1 alebo článku 6 ods. 2 tohto dohovoru s výnimkou primeraného použitia ustanovení článkov 10 až 15 v takýchto prípadoch.

Článok 4

Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia potrebné na to, aby

- trestné činy uvedené v článku 2 tohto dohovoru boli podľa vnútroštátneho právneho poriadku posudzované ako trestné činy,
- tieto trestné činy boli trestané primeranými sankciami, ktoré zohľadnia ich závažnosť.

Článok 5

Každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, aké sú potrebné, a kde je to vhodné, aj vnútroštátnu právnu úpravu, aby trestná činnosť podľa tohto dohovoru, najmä ak jej cieľom je vyvolať stav teroru (paniku) vo verejnosti alebo v skupine obyvateľstva, alebo u určitých osôb, nebola za žiadnych okolností ospravedliteľná so zreteľom na politické, filozofické, ideologické, rasové, etnické, náboženské alebo iné dôvody podobnej povahy a bola trestaná sankciami zodpovedajúcimi jej závažnosti.

Článok 6

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, aké sú potrebné na založenie jeho právomoci pre trestné činy uvedené v článku 2, ak

- trestný čin je spáchaný na území tohto štátu alebo
- trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu alebo lietadla, ktoré je registrované podľa právnych predpisov tohto štátu v čase spáchania trestného činu, alebo
- trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu.

2. Štát, zmluvná strana, si môže tiež založiť právomoc pre každý takýto trestný čin, ak

- trestný čin je spáchaný proti občanovi tohto štátu alebo
- trestný čin je spáchaný proti štátnemu alebo vládnomu zariadeniu v zahraničí vrátane veľvyslanectva alebo iného diplomatického alebo konzulárneho priestoru tohto štátu, alebo
- trestný čin je spáchaný osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoj obvyklý pobyt na území tohto štátu, alebo
- trestný čin je spáchaný v snahe donútiť tento štát konať alebo zdržať sa konania, alebo

e) trestný čin je spáchaný na palube lietadla, ktoré je prevádzkované vládou tohto štátu.

3. Pri ratifikácii, prijatí, schválení dohovoru alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, písomne oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov právomoc, ktorú založil vo svojom právnom poriadku podľa odseku 2 tohto článku. Ak by došlo k zmene, štát, zmluvná strana, ju okamžite písomne oznámi generálnemu tajomníkovi.

4. Každý štát, zmluvná strana, taktiež prijme také opatrenia, aké sú potrebné na založenie jeho právomoci pre trestné činy podľa článku 2 v prípade, ak údajný páchatel sa nachádza na jeho území a túto osobu nevydá na trestné stíhanie žiadnemu inému štátu, zmluvnej strane, ktorý má založenú svoju právomoc podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku.

5. Tento dohovor nevyučuje výkon akejkoľvek trestnej právomoci štátu, zmluvnej strany, založenej podľa vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 7

1. Po prijatí informácie, že osoba, ktorá spáchala alebo údajne spáchala trestný čin uvedený v článku 2, sa môže nachádzať na jeho území, dotknutý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia podľa vnútroštátneho právneho poriadku, aby vyšetril skutočnosti obsiahnuté v informácii.

2. Štát, zmluvná strana, na ktorého území sa nachádza páchatel alebo údajný páchatel, po tom, čo dospeje k záveru, že okolnosti si to vyžadujú, prijme príslušné opatrenia podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku, aby zaručil prítomnosť osoby na účel jej trestného stíhania alebo vydania na trestné stíhanie.

3. Osoba, ktorej sa týkajú opatrenia uvedené v odseku 2, má právo

- a) spojiť sa bez odkladu s najbližším príslušným zástupcom štátu, ktorého je občanom, alebo štátu, ktorý je iným spôsobom oprávnený chrániť práva tejto osoby, alebo ak je táto osoba bez štátneho občianstva, štátu, na ktorého území má obvyklý pobyt,
- b) na návštevu zástupcom tohto štátu,
- c) byť informovaná o svojich právach podľa písmen a) a b).

4. Práva uvedené v odseku 3 sa vykonávajú v súlade s právnymi predpismi štátu, na ktorého území sa páchatel alebo údajný páchatel nachádza, pod podmienkou, že tieto právne predpisy musia umožniť úplné rešpektovanie účelu, na ktorý sú určené práva podľa odseku 3.

5. Ustanovenia odsekov 3 a 4 sa nedotýkajú práva ktoréhokoľvek štátu, zmluvnej strany, ktorý si uplatňuje právomoc podľa článku 6 ods. 1 písm. c) alebo ods. 2 písm. c), aby vyzval Medzinárodný výbor Červeného kríža spojiť sa s údajným páchatelom a navštíviť ho.

6. Ak štát, zmluvná strana, podľa ustanovení tohto článku vezme osobu do väzby, bezodkladne písomne informuje, priamo alebo prostredníctvom generálneho

tajomníka Organizácie Spojených národov, štáty, zmluvné strany, ktoré založili svoju právomoc podľa článku 6 ods. 1 a 2, a keď to považuje za vhodné, aj ktorékoľvek iné dotknuté štáty, zmluvné strany, o skutočnosti, že takáto osoba je vo väzbe, a o okolnostiach, ktoré odôvodňujú obmedzenie jej osobnej slobody. Štát, ktorý vedie vyšetrovanie podľa odseku 1 tohto článku, bez odkladu informuje uvedené štáty, zmluvné strany, o svojich zisteniach a oznámi, či má v úmysle uplatniť svoju právomoc.

Článok 8

1. Ak štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchatel nachádza, v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 6, túto osobu nevydá na trestné stíhanie, je povinný bez výnimky, nech bol čin spáchaný akejkoľvek a kdekoľvek, predložiť prípad bez zbytočného odkladu príslušným orgánom na účel trestného stíhania, konaním podľa právnych predpisov tohto štátu. Príslušné orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného závažného trestného činu podľa práva tohto štátu.

2. Ak štát, zmluvná strana, môže podľa svojho právneho poriadku vydať alebo inak odovzdať svojho občana iba za podmienky, že bude vrátený na výkon trestu uloženého ako výsledok trestného konania, pre ktoré bol vydaný alebo odovzdaný, a tento štát a štát žiadajúci o vydanie sa dohodnú na tejto možnosti a ostatných podmienkach, ktoré považujú za primerané, takéto podmienčné vydanie alebo odovzdanie sa bude považovať za splnenie povinnosti uvedenej v odseku 1 tohto článku.

Článok 9

1. Trestné činy uvedené v článku 2 sa považujú za zahrnuté medzi tie trestné činy, na ktoré sa vzťahuje vydávanie, v každej zmluve o vydávaní na trestné stíhanie uzavretej medzi ktorýmikoľvek štátmi, zmluvnými stranami, skôr, ako nadobudol platnosť tento dohovor. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zahrnúť tieto trestné činy do každej zmluvy o vydávaní, ktorú v budúcnosti medzi sebou uzavrú.

2. Ak štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydanie na trestné stíhanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie na trestné stíhanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní na trestné stíhanie, dožiadaný štát, zmluvná strana, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie na trestné stíhanie pre trestné činy uvedené v článku 2. Vydanie na trestné stíhanie podlieha ostatným podmienkam podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

3. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie osoby na trestné stíhanie existenciou zmluvy, uznávajú trestné činy uvedené v článku 2 za trestné činy, pre ktoré je možné vydanie na trestné stíhanie podľa podmienok právneho poriadku dožiadaného štátu.

4. Ak je to potrebné, pri trestných činoch uvedených v článku 2 sa postupuje na účely vydania na trestné

stíhanie medzi štátmi, zmluvnými stranami, akoby boli spáchané nielen na území štátu, kde sa stali, ale aj na území štátu, ktorý založil právomoc podľa článku 6 ods. 1 a 2.

5. Ustanovenia všetkých zmlúv a dohôd o vydávaní medzi štátmi, zmluvnými stranami, vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 sa považujú za zmenené medzi štátmi, zmluvnými stranami, v rozsahu, v akom sú nezlučiteľné s týmto dohovorom.

Článok 10

1. Štáty, zmluvné strany, si poskytnú najväčšiu mieru pomoci v súvislosti s vyšetrovaním alebo trestným konaním, alebo vydaním na trestné stíhanie vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 vrátane pomoci pri získavaní dôkazov, ktoré majú k dispozícii, potrebných na účely konania.

2. Štáty, zmluvné strany, splnia povinnosti vyplývajúce z odseku 1 tohto článku v súlade so zmluvami a s dohodami o vzájomnej právnej pomoci uzavretými medzi nimi. V prípade, že takéto zmluvy alebo dohody nie sú, štáty, zmluvné strany, si poskytnú navzájom pomoc v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 11

Trestný čin uvedený v článku 2 sa nemôže na účely vydania na trestné stíhanie alebo vzájomnej právnej pomoci považovať za trestný čin politický alebo za trestný čin spojený s trestným činom politickým, alebo za trestný čin politicky motivovaný. Preto ani žiadosť o vydanie na trestné stíhanie alebo o vzájomnú právnu pomoc nemôže byť odmietnutá výhradne na základe toho, že sa týka trestného činu politického alebo trestného činu spojeného s trestným činom politickým, alebo trestného činu politicky motivovaného.

Článok 12

Nič v tomto dohovore uvedené sa nemôže vykladať ako uloženie povinnosti vydať na trestné stíhanie alebo poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, má vážne dôvody sa domnievať, že žiadosť o vydanie na trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v článku 2 alebo o vzájomnú právnu pomoc vo vzťahu k uvedeným trestným činom bola daná s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby s prihliadnutím na jej rasu, vyznanie, štátnu príslušnosť, etnický pôvod alebo politický názor alebo vyhovie žiadosti o vydanie by mohlo záporne ovplyvniť postavenie takejto osoby z ktoréhokoľvek uvedeného dôvodu.

Článok 13

1. Osobu, ktorá je vo väzbe alebo vo výkone trestu na území jedného štátu, zmluvnej strany, ktorej prítomnosť na území iného štátu, zmluvnej strany, sa vyžaduje na účel svedeckej výpovede, identifikácie alebo iného spôsobu zabezpečenia dôkazov pre vyšetro-

vanie alebo trestné stíhanie pre trestný čin podľa tohto dohovoru, možno odovzdať, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) táto osoba dá slobodne svoj výslovný súhlas a
- b) príslušné orgány oboch štátov súhlasia s podmienkami, ktoré tieto štáty môžu považovať za primerané.

2. Na účely tohto článku

- a) štát, na ktorého územie je osoba odovzdaná, má právomoc a povinnosť držať odovzdanú osobu vo väzbe, ak ho štát, z ktorého územia je osoba odovzdaná, požiada alebo splnomocní konať inak,
- b) štát, na ktorého územie je osoba odovzdaná, bezodkladne vykoná svoju povinnosť vrátiť osobu do väzby alebo výkonu trestu štátu, z ktorého bola osoba odovzdaná, tak ako sa vopred dohodli alebo ako sa inak dohodli príslušné orgány oboch štátov,
- c) štát, na ktorého územie bola osoba odovzdaná, nebude od štátu, z ktorého územia bola odovzdaná, požadovať pre vrátenie osoby postup spojený s vydávaním osôb na trestné stíhanie,
- d) čas strávený vo väzbe na území štátu, z ktorého bola osoba odovzdaná, sa započítava do obdobia vykonávania trestu na území štátu, do ktorého bola osoba odovzdaná.

3. Ak štát, zmluvná strana, z ktorého územia má byť osoba podľa tohto článku odovzdaná, s tým nesúhlasí, táto osoba, nech je občanom ktoréhokoľvek štátu, nebude trestne stíhaná alebo zadržaná, alebo inak obmedzovaná vo svojej osobnej slobode na území štátu, do ktorého bola odovzdaná, pre činy spáchané alebo pre činy, z ktorých bola usvedčená pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola takáto osoba odovzdaná.

Článok 14

Každej osobe, ktorá je vzatá do väzby alebo voči ktorej boli prijaté iné opatrenia, alebo bolo začaté trestné stíhanie podľa tohto dohovoru, sa zaručí spravodlivé zaobchádzanie vrátane poskytnutia všetkých práv a záruk v súlade s právnym poriadkom štátu, na ktorého území sa táto osoba nachádza, a v súlade s príslušnými normami medzinárodného práva vrátane medzinárodného práva v oblasti ľudských práv.

Článok 15

Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať pri predchádzaní trestným činom uvedeným v článku 2, najmä

- a) prijímú, ak to bude potrebné, všetky potrebné opatrenia vrátane prispôsobenia vnútroštátnej právnej úpravy na zabránenie prípravám a prekazením príprav na ich vlastnom území na spáchanie týchto trestných činov na ich území alebo mimo ich územia, ako aj opatrení na zamedzenie protiprávnej činnosti osôb, skupín a organizácií, ktoré podporujú, podnecujú, organizujú, vedome financujú trestné činy uvedené v článku 2 alebo sa zapájajú do ich páchania,
- b) výmenou presných a overených informácií v súlade

s ich vnútroštátnym právnym poriadkom a koordináciou administratívnych a iných primeraných opatrení na zabránenie spáchaniu trestných činov uvedených v článku 2,

- c) tam, kde je to vhodné, výskumom a vývojom metód odhaľovania výbušných a iných škodlivých látok, ktoré môžu zapríčiniť smrť alebo poškodenie zdravia, konzultáciami o vývoji označovania výbušnín v záujme identifikácie ich pôvodu pri vyšetrovaniach po výbuchu, výmenou informácií o preventívnych opatreniach, spoluprácou a výmenou technológií, zariadenia a súvisiacich materiálov.

Článok 16

Štát, zmluvná strana, ktorý trestne stíha údajného páchatela, oznámi v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo príslušným postupom konečný výsledok trestného konania generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý informuje ostatné štáty, zmluvné strany.

Článok 17

Štáty, zmluvné strany, budú plniť záväzky vyplývajúce z tohto dohovoru spôsobom zodpovedajúcim zásadám zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov, ako aj zásade nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.

Článok 18

Nič, čo sa uvádza v tomto dohovore, neopravňuje štát, zmluvnú stranu, na území iného štátu, zmluvnej strany, vykonávať právomoc a plniť funkcie, ktoré sú výlučne vyhradené pre orgány tohto iného štátu, zmluvnej strany, podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 19

1. Nič, čo sa uvádza v tomto dohovore, sa nedotýka práv, povinností a zodpovednosti štátov a jednotlivcov podľa medzinárodného práva, najmä cieľov a zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného humanitárneho práva.

2. Činnosť ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu, tak ako sú tieto pojmy definované medzinárodným humanitárnym právom, ktorá je upravená podľa tohto práva, sa neupravuje týmto dohovorom a činnosť vojenských síl štátu pri vykonávaní ich oficiálnych povinností, vzhľadom na to, že sú upravené inými pravidlami medzinárodného práva, sa neupravuje týmto dohovorom.

Článok 20

1. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý sa nemôže vyriešiť rokovaním v rozumnom čase, bude na žiadosť jednej zo strán sporu predložený arbitráži. Ak sa strany v lehote šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti

o arbitráž nedohodnú na organizácii arbitráže, ktorákoľvek strana môže predložiť spor Medzinárodnému súdnemu dvoru formou návrhu v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.

2. Každý štát môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení tohto dohovoru alebo pri prístupe k nemu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný odsekom 1 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nebudú viazané odsekom 1 vo vzťahu k tomu štátu, zmluvnej strane, ktorý takúto výhradu urobil.

3. Každý štát, ktorý urobil výhradu podľa odseku 2, môže kedykoľvek túto výhradu odvolať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 21

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis všetkým štátom od 12. januára 1998 do 31. decembra 1999 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

3. Tento dohovor bude otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 22

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

2. Pre každý štát, ktorý dohovor ratifikuje, prijme, schváli alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, nadobudne dohovor platnosť tridsiatym dňom po uložení jeho ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe.

Článok 23

1. Ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, môže vypovedať tento dohovor písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

2. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni prijatia oznámenia o výpovedi generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov.

Článok 24

Pôvodné vyhotovenie tohto dohovoru, ktorého arabský, anglický, čínsky, francúzsky, ruský a španielsky text je rovnako autentický, bude uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle ich overené kópie všetkým štátom.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento dohovor otvorený na podpis v New Yorku 12. januára 1998.

Príloha
k č. 382/2001 Z. z.

INTERNATIONAL CONVENTION for the Suppression of Terrorist Bombings

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, "the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States",

Noting that the Declaration also encouraged States "to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter",

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Noting that terrorist attacks by means of explosives or other lethal devices have become increasingly widespread,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address these attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the activities of military forces of States

are governed by rules of international law outside the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

2. "Infrastructure facility" means any publicly or privately owned facility providing or distributing services for the benefit of the public, such as water, sewage, energy, fuel or communications.

3. "Explosive or other lethal device" means:

- (a) An explosive or incendiary weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage; or
- (b) A weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage through the release, dissemination or impact of toxic chemicals, biological agents or toxins or similar substances or radiation or radioactive material.

4. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

5. "Place of public use" means those parts of any building, land, street, waterway or other location that are accessible or open to members of the public, whether continuously, periodically or occasionally, and encompasses any commercial, business, cultural, historical, educational, religious, governmental, entertainment, recreational or similar place that is so accessible or open to the public.

6. "Public transportation system" means all facilities, conveyances and instrumentalities, whether

publicly or privately owned, that are used in or for publicly available services for the transportation of persons or cargo.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally delivers, places, discharges or detonates an explosive or other lethal device in, into or against a place of public use, a State or government facility, a public transportation system or an infrastructure facility:

- (a) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
- (b) With the intent to cause extensive destruction of such a place, facility or system, where such destruction results in or is likely to result in major economic loss.

2. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1.

3. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article; or
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article; or
- (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 6, paragraph 1 or paragraph 2, of this Convention to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 10 to 15 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2 of this Convention;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
- (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
- (c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State; or
- (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
- (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
- (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or
- (e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its domestic law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 7

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence as set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled to:

- (a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- (b) Be visited by a representative of that State;
- (c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 6, subparagraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether

or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 9

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between State Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article

2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 11

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 12

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 13

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the

person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 14

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 15

States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2, particularly:

- (a) By taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their domestic legislation, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or engage in the perpetration of offences as set forth in article 2;
- (b) By exchanging accurate and verified information in accordance with their national law, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences as set forth in article 2;
- (c) Where appropriate, through research and development regarding methods of detection of explosives and other harmful substances that can cause death or bodily injury, consultations on the development of standards for marking explosives in order to identify their origin in post-blast investigations, exchange of information on preventive measures, cooperation and transfer of technology, equipment and related materials.

Article 16

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 17

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 18

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 19

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1

with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature by all States from 12 January 1998 until 31 December 1999 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States. IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 12 January 1998.